

BRÁNA

Časopis sboru Českobratrské církve evangelické v Praze Braníku

číslo 2/99

OZNÁMENÍ

Pravidelný sborový program

Bohoslužby:

neděle 9:00; modlitební chvíle: 8:00

1. neděle - rodinné bohoslužby

Mládež: pondělí 19:00

Biblická hodina: středa 18:00

Biblická výchova dětí: čtvrtek 16:00 - 19:00

Úřední hodiny p. faráře (vyjma dovolené):

po a pá 9:30 - 11:00, st 17:00 - 18:00

Adresa sboru:

Modřanská 118, Praha 4 - Braník

(PSČ 147 00), tel.: 4446 10 37

Farář: Luděk Rejchrt

Skupinky

Skupinka u M. & K. Mazných, úterý 17:30

Skupinka u J. & J. Horálkových, každý čtvrtek od 18:15

Skupinka střídavě u Bedrníků, Ceplových a Jungmanů, čtvrtek 18:00

Skupinka v Braníku, každý pátek od 17:00, koordinátorem je Egon Čierný jr.

Návštěvníci jsou vítáni, leč, prosíme, přesvědčte se předem, zda se skupinka koná.

Výstava

Jiřina Adamcová

Milénium - pocta k Dürerově Apokalypse v Tereziánském památníku od 8. 4.

Pozvání

Skupinky Vás zvou na
Velikonoce v Jáchymově
1. 4 - 5. 4.; informace J. Horálek

Celodenní brigáda ve vodácké loděnici

na zahradě u Bedrníků
spojená s rožněním selete
(ke konzumaci po 18:00)
so 10. 4. od 10:00

Tiráž

BRÁNA

pro členy a příznivce sboru ČCE Praha-Braník, 2. číslo roku 1999.

VEDOUcí REDAKTOR: Jana Kusáková

REDAKČNÍ RADA: Růžena Černá, Jarmila Čierná, Aleš Drápal, Pavel Řičan, Míša Bedrníková

VÝKONNÁ REDAKCE: Anna Víšková, Dana Slabá

ZVEŘEJNĚNÉ NÁZORY NEMUSÍ SOUHLASIT S NÁZOREM REDAKCE.

[Převod do HTML: [Michal Mazný](#) a [Michal Jungmann](#).]

NA ÚVOD

Několik slov o velikonocích

Začnu trochu oklikou, totiž vánocemi. Vzpomínáte si ještě na ty nejrůznější koledy, které se při nákupu vašich dáreků linuly z tlampačů v obchodních domech? Staly se většinou zvukovou kulisou, která už nikoho neruší. Vánoční píseň "Narodil se Kristus Pán" doslova zlidověla a s chutí si ji zazpívají i ti, kteří vůbec nevědí, co znamená, že Ježíš Kristus je Pán.

S velikonočními písněmi je to jinak. Neznám ani jednu, která by se běžně zpívala v necírkevním prostředí. Velikonoční písně znějí jen v kostele. To samo už něco prozrazuje o vnímání velikonoční zvěsti. "Necírkevnímu" člověku je prostě zcela cizí, nesrozumitelná a svým způsobem pohoršlivá.

Vánoce jsou chápány jako svátky klidu a míru, jako svátky rodiny, která má být pospolu u štedrovečerního stolu. Narození Dítěte je něco krásného a nadějného. Ale smrt muže z Nazarétu na kříži budí rozpaky. A jeho vzkříšení třetí den, o němž s tak nezvratnou jistotou vyprávějí čtyři evangelia, už zcela přesahuje běžnou lidskou zkušenost. O vykupitelské smrti Pána Ježíše Krista a o jeho zmrtvýchvstání může zpívat jen a pouze víra. To se nedá "zlidovět", tomu lze jen uvěřit a chválit Ukřižovaného a Zmrtvýchvstalého zpěvem, nebo pokrčit nad tím rameny a mlčet.

V tom druhém případě je pak třeba najít nějaké "náhradní" zdůvodnění velikonoc. Nejčastěji se říká,

že velikonoce jsou svátky jara. Protože člověk nechce slyšet o životě Toho, který v rozbřesku velikonoční neděle prolomil závoru smrti, abychom i pro své umírání měli naději, dosadí si na jeho místo přírodu. Místo života Božího Syna je oslavována životodárná míza, která se žene do pupenů, nalitých k prasknutí, svěží zeleň trávy, prorážející sevření uschlého listí.

Kypící život přírody je vidět a můžeme jej uchvacovat všemi smysly. Život Vzkříšeného lze přijmout pouze vírou, která se spolehne na slova dávných svědků, jejichž hlas k nám zní z Písma. Člověk je už od počátku nakloněn k tomu, aby - řečeno slovy apoštola Pavla - "ctil stvoření raději než Stvořitele" (Římanům 1,25) Raději si zbožští přírodu jako přijatelné "něco", než aby mu do života mluvil "Někdo", totiž živý Pán a Bůh. Jinými slovy: pravdu velikonoce nikoli, svátky jara ano...

Díky Bohu, že můžeme s vnitřním pochopením zpívat ve sboru písně o utrpení i o vzkříšení Páně. A že se smíme radovat i z té jarní zeleně a laskavých slunečních pohlazení, z krásy květů a z jitého zpěvu ptáček. Za tím vším je totiž Boží láska, kterou vyznáváme a oslavujeme.

Proto apoštol může mít v Kristu předznamenání a záruku všech darů, jimiž Pán Bůh tak štědrě obohacuje náš život: "On neušetřil svého vlastního Syna, ale za nás za všechny jej vydal; jak by nám spolu s ním nedaroval všechno?"

- **Luděk Rejchrt**

STARŠOVSTVO

O čem jednalo staršovstvo?

Zápis z 595. schůze staršovstva konané 8. března 1999

Přítomni: bratři a sestry Rejchrt, Novotný, Černá, Černý, Čierná, Drápalová, Kučerová, Měšková, Plhák, Prosek, Šubrtová, Žilka, Horálek + na část jednání Mazný, Cepl, Z.Bedrníková, Bedrník

- Příprava sborového shromáždění, které se bude konat 28. 3. 1999. Návrh: revizoři: Žilka, Běťáková, zapisovatel: Černá, zprávy připraví: Rejchrt, Novotný, za mládež Plhák a Horálek, za nedělní školu Drápalová, účetní zprávu Měšková. Prezenční listiny připraví bratr kurátor. Shromáždění bude 2x ohlášeno.

- Znovu byla otevřena otázka sbírky na bohoslovce. Po rozhovoru se synodní radou splníme usnesení synodu o celocírkevních sbírkách a vybranou částku odešleme s tím, že očekáváme, že bude použita pro studenty teologie.

- Staršovstvo vzalo na vědomí, že fara slouží jako služební byt pro duchovního a pro faráře důchodce. Nemůže být použit k jiným účelům, a to ani na přechodnou dobu.

- Sestra Kučerová přednesla pokladní zprávu. Informovala, že sbírka na Kolumbii činila 9 830 Kč.

- Ve středu 31. 3. 1999 v 18 hod. bude v branickém kostele uvedena Velikonoční kantáta o Marii Magdaleně od L. Rejchrt. Na Velký pátek budou bohoslužby od 17 hod.

- Michal Mazný informoval o webové stránce na internetu, na které jsou dvě čísla časopisu Brána. Staršovstvo souhlasí, aby na této stránce byla uvedena informace o branickém sboru i s obrázkem

kostela, nedělní kázání, některé články z Brány.

- Matěj Cepl předložil návrh na zřízení místa pastoračního pracovníka. K návrhu se rozvinula delší debata. Usneseno, že projekt bude dán na vědomí sboru zvláštním článkem v Bráně. - R. Černá informovala o ekumenických bohoslužbách v rámci světového dne modliteb, které se konaly 5. 3. 1999 v modlitebně Církve československé husitské. Z našeho sboru se bohoslužeb zúčastnilo šest sester, z toho tři aktivně.

- zapsala: R. Černá

Kantáta a velkopáteční bohoslužby

Srdečně Vás zveme na hudební vystoupení

Velikonoční kantáta o Marii Magdaléně

Autor: Luděk Rejchrt

Hraje Branické komorní sdružení

Středa 31. 3 18:00 v našem kostele

Na Velký pátek budou bohoslužby od 17:00

PASTORAČNÍ PRACOVNÍK?

Milí bratři a sestry,

v pondělí 8. března byl branickému staršovstvu předložen návrh na zaměstnání takzv. pastoračního pracovníka pro mladé. Diskuzi o tomto návrhu byl na schůzi staršovstva věnován poměrně velký prostor a v jejím průběhu bylo vysloveno mnoho inspirativních a obohacujících myšlenek. Cílem tohoto textu je seznámit s návrhem další členy sboru a vyzvat vás k tomu, abyste s námi sdíleli své názory.

Autorem návrhu je několik členů branických domácích skupinek.

Místo a čas jejich pravidelných setkávání je uveřejňováno částečně v ohláškách při nedělních bohoslužbách a detailněji na první stránce časopisu Brána. Podrobnější informace o skupinkách zaznívají na výročních sborových shromážděních jako součást zpráv o životě sboru.

Slovem skupinka rozumíme společenství pěti až deseti členů sboru. Setkávání v malých skupinkách poskytuje možnost popovídat si o různých všedních radostech i starostech a otevřeně sdílet i hlubší osobní problémy. Podmínkou pro takovéto sdílení je vzájemná důvěra členů skupinky i respektování "zповědního tajemství". Součástí sdílení jsou vždy přímluvné modlitby. Jednotlivé skupinky se pravidelně (většinou jednou týdně) scházejí po domácnostech ke společnému programu, který zahrnuje také čtení z Bible, zpěv duchovních písní a společnou večeři.

První domácí skupinka se v našem sboru začala scházet před osmi lety.

Její členové současně navštěvovali společenství branické mládeže. Tato skupinka se postupně rozrůstala nejen o další členy mládeže, ale také o mladé lidi, kteří do našeho sboru přicházeli z

necírkevního prostředí. Když se pak původní skupinka rozdělila, ustavilo se se souhlasem staršovstva vedení skupinek. Členové vedení se scházeli ke společným modlitbám, hledání a přípravě vhodných témat pro biblické programy a plánování společných akcí. Tyto akce jsou otevřené nejen dalším lidem ze sboru, ale také našim nevěřícím přátelům, a jsou tak příležitostí ke zvěstování evangelia.

V rozmezí dalších tří let většina členů vedení skupinek nastoupila do zaměstnání a založila rodinu. Důsledkem těchto změn jejich služba skupinkám začala váznout. Jediným člověkem, který v této zodpovědnosti nadále setrval, je Jan Horálek. Tím se na něm celá struktura skupinek stala velice závislá. Přitom Jan Horálek, který nedávno absolvoval Biblickou školu v Hradci Králové a byl ordinován jako presbyter, velmi vážně uvažuje o tom, že opustí civilní zaměstnání a bude se naplno věnovat duchovní službě (v současné době káže jedenkrát měsíčně ve Hvozdnici).

Cílem předloženého jednoročního projektu je obnovení skupinkové samostatnosti tak, aby jednotliví vedoucí skupinek byli schopni opět převzít plnou odpovědnost. Od pastoračního pracovníka, kterým by byl Jan Horálek, by se tedy očekávalo, že:

- napomůže ve vedení skupinek zejména mladým manželům vyrovnat se se situací, kdy mají daleko méně času než dříve, a přesto chtějí být sboru prospěšní;
- bude připravovat podklady pro biblické programy na skupinkách tak, aby členové skupinek mohli lépe a hlouběji porozumět Božímu slovu v praktickém každodenním životě a zároveň aby biblické vyučování nesklouzlo jen do povrchní nepromyšlené teologie;
- bude připraven spolupracovat s dalšími členy sboru, kteří se podílejí na organizaci různých sborových aktivit, jejichž součástí jsou biblické programy;
- bude se věnovat struktuře skupinek tak, aby se obnovilo jejich funkční uspořádání a aby se vhodní kandidáti seznámili i s určitými zásadami práce vedoucích;
- bude řešit naléhavé konkrétní pastorační problémy;
- bude plnit případné další úkoly, kterými ho staršovstvo či bratr farář pověří.
- a v neposlední řadě se bude za sbor a zvláště za mládež modlit.

Technické záležitosti jako jsou možnosti realizace pracovního poměru zde asi není třeba předestírat. Pro upřesnění bychom však měli říci, že by se jednalo v každém případě o zkrácený pracovní úvazek (maximální poloviční) a na dobu určitou. Odměna by zhruba odpovídala poměrnému ekvivalentu Honzovy současné mzdy (pracuje jako statistik hydrometeorologického ústavu). Finanční náročnost projektu by pro sbor samozřejmě nebyla zanedbatelná, nicméně se domníváme, že by to mohla být pro budoucnost dobrá investice.

- **Zuzka Bedrníková**

"Apologie"

V minulých letech přišlo do našeho sboru mnoho mladých lidí, kteří zde uvěřili, zakotvili a v různých formách pracují ve sboru. Někteří z nich se scházejí každý týden v užším kruhu (tzv. skupinkách), společně se modlí, zamýšlejí se nad biblickými oddíly, mluví spolu o svých problémech. Nyní přicházejí s tím, že potřebují, aby se jim někdo více věnoval (pastorační pracovník pro mladé). Považují za důležité, abychom porozuměli tomu, proč tuto potřebu mají.

Tzv. skupinková mládež přišla do sboru převážně z mimosborového prostředí, mnozí mají i konfliktní rodinné zázemí. To dobré, co jsme díky věřícím rodičům poznávali a přijímali na příkladech doma, je pro ně často vzdálenější, než si křesťané dovedou představit. Jak se chovat k sobě navzájem, odpuštění a smíření, dobrá vůle a snaha o porozumění, nesoustředěnost na svůj prospěch - tedy to, co znamená všední život ve světle evangelia, je pro ně daleko složitější. Jsou totiž bez opory křesťanského zázemí a přímluvných modliteb rodičů či prarodičů. A přidají-li se pochybnosti či selhání, potřebují podanou ruku.

I proto se scházejí v užším kruhu. Nejde jim o vydělení se ze společenství. Naopak. Potořbují si být blízko, s důvěrou přicházet společně před Boží tvář, posilovat se a povzbuzovat se navzájem. A tak nést odpovědnost jeden za druhého. Když mi na druhém záleží, mohu ho v lásce a s citlivostí upozornit i na něco nesprávného, co mu brání v cestě za Kristem a očekávat, že mi někdo pomůže když budu "mimo" já,

Mají-li vedoucí či část lidí, kteří přebírají za skupinku odpovědnost, připravovat biblický program, potřebují pomoc. A to je prostor pro pastoračního pracovníka, aby jim pomáhal a radil. I když mohou být různé názory na konkrétní náplň práce pastoračního pracovníka, celkově vzato, považují záměr projektu za něco, co může být pro sbor velkým přínosem.

V budoucnu by pak mohly navázat další projekty tak, aby byly podpořeny i jiné oblasti sborové práce. Možná by bylo dobré, abyste se zamysleli nad tím, co by se mělo dělat ve sboru více či jinak, co ve sboru chybí, co byste uvítali, či potřebovali a přišli se svými podněty a návrhy za staršími sboru.

- Marta Drápalová

Placené funkce ve sboru?

My v Braníku známe jediný model: placený duchovní a řada dobrovolných spolupracovníků. Existují však i jiné možnosti. Pro informaci uvádíme výňatek ze zprávy N. Mandysové o životě jednoho sboru Presbyterní církve USA:

Tisícičlenný sbor (pro srovnání: Branický sbor má 456 členů) ve městě Lincoln má deset stálých pracovníků (kazatel, pomocný kazatel, jeden pracovník pro předškolní děti, jeden pro školní děti, jeden pro mládež, dva pracovníci pro hudbu, dva pro administrativu, jeden pro obchodní činnost) a pět dobrovolných pracovníků.

Bohoslužby se konají každou neděli v 810 a 1130 hod. Sborová práce je rozdělena do několika kategorií a každý je zván do některé skupiny. Pozvání zní asi takto:

- zveme tě, aby ses učil a vzdělával (tj. nedělní škola pro všechny věkové kategorie (nejen pro děti), skupinky studia Bible, studijní programy pro dospělé, mládež, setkávání žen, mužů, konfirmační cvičení, vyučování předškolních dětí),

- jsi vítán, abys sloužil (návštěvy nemocných, vězňů, služby při zajišťování jídla chudým, úklid kostela, vaření při různých příležitostech),

- jsi vítán k muzicírování a jiným oblastem umění (pěvecké sbory dětí, mládeže, dospělých, nácvik divadelních her a tanců, hraní v orchestru, nácvik tradičních církevních písní),

- jsi vítán jako přítel (k posezení při kávě mezi jednotlivými bohoslužbami, klub pro starší generaci, dětské a mládežnické kluby, klub střední generace, rekr. pobyty a sportování),

- jsi vítán jako ten, kdo myslí na misi (partnerství se sborem v Německu, misie v Thajsku a na jiných místech). Zvláštní pozornost je věnována tak zvané "Westminster Food Pantry", to je služba partnerství a sdílení jídla s těmi, kdo hladoví. Členové sboru pomáhají potravinami, financemi nebo přípravou potravinových balíčků.

Sbor vydává měsíčník o šesti listech, různé letáčky a texty pro vzdělávání. Na každé bohoslužby je vydán písemný program.

Po finanční stránce je sbor soběstačný a ještě přispívá na celopresbyterní nebo celocírkevní aktivity.

Rozpočet na rok 1996 (včetně platů stálých pracovníků) činil:

- bohoslužebný život ... USD 72 820
- vzdělávání ... 99 300
- evangelizace ... 33 100
- misie ... 99 300
- muzicírování ve sboru ... 72 820
- přátelská setkání, rekreační víkendy ... 19 860
- údržba budov, administrativa, technické pomůcky ... 264 800 celkem ... USD 662 000

- **Růžena Černá**

POVÍDKA

Frajer

Jsem velkej frajer a to je můj brácha taky.

Co všechno dokážu:

řídít aut'ák,
jezdít na skejtu,
balít holky,
říkat vtipy,
nejdál doplivnu
a všichni mě poslouchaj.

Co dokáže brácha: vaří,

pere,
pomáhá mámě,
převádí slepce přes ulici,
pomáhá sousedce, která je v důchodu,
nedávno skočil pro jednoho kluka co se topil.

Tak vidíš já a můj brácha jsme prostě frajeři.

- Petr Hach (Taxus Baccata 98)

EKUMENA

Ekumenické bohoslužby

Společné bohoslužby branických církví se již staly samozřejmostí. Ty březnové se ale od ostatních trochu lišily:

nekonaly se ani "pod skalou", ani u sv. Prokopa, ale v modlitebně Církve československé husitské. Právě v té, kam jsme jako děti chodili v době, kdy ještě nestál náš dřevěný kostelík. Tenkrát to byla velká místnost, v níž jsme při vánoční slavnosti celí rozechvělí odříkávali před rodiči a ostatními členy sboru naučené veršičky. Po letech s údivem zjišťuji, že se ten prostor nějak zmenšil. Dnes by se tam nevešli ani účinkující našich vánočních her, natož diváci.

Toto zjištění ale neznamená, že by se člověk v modlitebně necítil dobře. Sestra farářka Buttová každého příchozího srdečně přivítala a představila. Ti, kdo se již předtím setkali u ní na faře při přípravě bohoslužeb, se vzájemně zdravili jako staří známí. Místnost se zaplnila a lidé si byli blízko. Zdůraznil to ve své promluvě i katolický farář, bratr Benda, když řekl, že my se dnes už vlastně známe a nejsme si cizí. Dokonce rozvinul i svou vizi, jak by bylo krásné, kdyby křesťané v Braníku vybudovali společně nějakou školku nebo školu, která by nebyla katolická nebo evangelická, ale křesťanská.

Druhou odlišností těchto bohoslužeb bylo, že s výjimkou promluvy bratra Bendy, byl celý pořad předem připraven jako pásmo slova, biblických textů, přímluv a písní.

Někomu to možná připadá jako formalita. Pro někoho naopak vědomí, že ve stejný den čtou stejný text stovky skupin křesťanů na celém světě je povzbuzením a výrazem sounáležitosti. Letošní program s názvem "Něžný dotyk Boží" připravil Výbor pro Světový den modliteb ve Venezuele. V čem vidí venezuelské ženy Boží dotyk? V požehnání, v odpuštění, v odpovědi na naše prosby, v tom, že nás činí dětmi království Božího. Na nás je, abychom na Boží dotyk vděčně odpověděli. Prosba o požehnání je ve Venezuele každodenní skutečností. Jejich pozdrav totiž zní "Prosím o požehnání". Odpovědí je věta "Bůh ti žehnej".

Na konci bohoslužeb nám sestra farářka slovem a diapozitivy přiblížila Venezuelu. Tato země, kde byla vyhlášena republika o sto let dříve než u nás, se po objevení nafty dostala mezi vedoucí hospodářské velmoci Latinské Ameriky. Po velikém rozvoji však v posledních letech došlo k těžké finanční krizi. Životní úroveň prudce klesla, 85% obyvatelstva žije v chudobě. Přímluvné modlitby obsažené v textu bohoslužeb se týkaly nejpálčivějších problémů současné Venezuely, ale i mnoha dalších zemí: těhotenství nedospělých, násilí, nezaměstnanost, podvýživa, drogová závislost.

Poznámka ke Světovému dni modliteb:

Výzvu ke společným modlitbám daly v roce 1887 členky Reformované církve USA. Připojily se k nim ženy jiných denominací, v roce 1969 se připojila i unie katolických žen. Hnutí, které se rozšířilo

do 180 zemí, je symbolizováno každoročním Dnem modliteb první pátek v měsíci březnu. V tento den se konají ekumenická shromáždění, ke kterým jsou zváni muži i ženy. Program připravují vždy ženy z jedné země. Při shromážděních se koná sbírka, jejíž výtěžek je věnován předem určenému charitativnímu účelu.

- R. Černá

KONFERENCE

Hrejte dobře a zvučně 1998

Od pátku 23. do neděle 25. října 1998 se v Brně konal 6. ročník konference křesťanských umělců "Hrejte dobře a zvučně". Z branického sboru se zúčastnila Anna Víšková a já (Michal Mazný).

Okolí kulturního domu Semilasso bylo obklopeno auty s "rybičkami", takže se tam dalo těžko zaparkovat. Organizační tým vyřizující poplatky a ubytování měl podle mého názoru značnou trpělivost a chápavost.

První, co jsme viděli v nabitém sále (cca 500 lidí), byla **pantomima** o pastoračně - partnerském vztahu zakončeném svatbou. Dále jsme shlédli druhou část vyučování Kájii Řežábka z KS Plzně, na téma "V Něm". Poté jsme se přesunuli do nedaleké základní školy, v níž probíhaly souběžně semináře. Anna si vybrala výtvarku, já flétny. Na flétnách mě zaujalo to, že tam bylo 14 dívek a já. Seminář vedl Pavel Křížovenský. Porovnávali jsme hru flétnistů Gollwaye, Rampalla (světové extratřídy), Stivína a Křížovenského. Dozvěděli jsme se, že příčnou flétnu je vhodné dávat každé 2 až 3 roky na generální opravu, která stojí cca 1500 Kč. Jedna dívka též poradila těm, kterým sklouzává flétna z úst, aby si na náustek přilepili náplast. (Dělám si trochu legraci - samozřejmě jsme se dověděli i řadu jiných věcí).

Večer byl program v Semilassu. Nejprve nás jeden bratr seznámil se svým viděním týkajícím se úlohy chválicí skupiny: má za úkol dovést věřící do Boží blízkosti. Dále byly chvály, které vedli jistí Prudilovi. Velice se mi to líbilo. Byla to tříčlenná hudební skupina ve složení syntezátor, kytara, zpěv. Výkon byl profesionální. Ke zpěvu na pódiu účinkovala výborně secvičená taneční skupina s prapory. Poté následovalo několik pantomimických až baletních vystoupení v podání slovenských křesťanů - mim "a tanečník". Není zde místo pro detailní popis, ale pro to všechno byla příznačná secvičenost a profesionalita. Poté vystoupilo jazzově orientované trio Con brio.

Spali jsme v základní škole, ženy v tělocvičně, muži ve třídách. Sobotu jsme zahájili modlitební chvílí v Semilassu. Poté byly chvály pod vedením orchestru Slovo života (pocházejícím ze stejnojmenné denominace). Tento se vyznačoval značnou mohutností (asi 20 hudebníků) a taneční - swingovým zvukem. Následovala další část vyučování "V Něm". *Hlavní myšlenky*: Učedník nemá být pouze informován, ale především formován (napodobovat Ježíše v životě). Jiná věc je získávat a jiná činit učedníky. Lidi poznáme po jejich ovoci, nikoliv po darech (např. charismatech), které mají. Pro Boha jsou důležité i pouhé zárodky ovoce. Umožněme Bohu, aby nás proměnil dle své představy. Buď budeme proměněni, anebo vyměněni (jde o roli, kterou pro nás Bůh připravil).

Oběd byl výborný (kuřecí polévka, svičková, výběr salátů) a jídla bylo hodný. Školní jídelna však poněkud nestačila svojí kapacitou. Odpoledne byla dvě kola souběžných seminářů. Anna navštívila nejprve výtvarníky II a část Uctívání tancem, já basketary. Bohužel, ač je Daniel Eberle, který seminář vedl, vynikající basista, na semináři jsem se toho mnoho nedověděl - chtělo by to s ním

strávit více času. Poté Anna navštívila Uctívání tancem II a já Aranžování. Tento seminář se mi velmi líbil. Vedl ho, myslím, Jiří Jelínek (klávesy, kytara) z KS Praha spolu se svou hudební skupinou (basa, bicí). Ve třídě přímo předváděli úseky písní a demonstrovali na nich hudební aranžérské postupy. Obecně k seminářům dodávám, že při počtu účastníků a délce semináře (1,5 hodiny) se toho člověk moc nedoví, ale zato pozná nové lidi, vidí do zákulisí a možná získá nějakou tu inspiraci. Během celé konference se prodávaly křesťanské knihy a nahrávky. Také jsme něco pořídili - zájemcům sdělíme.

Večer byl v Semilassu program, na němž nejprve vystoupil pastor americké církve Vinice, **David Boyd**. Je výborným kytaristou a bluesmannem a jeho projev je dosti civilní. Poté vyprávěl své zážitky s lidmi na okraji společnosti (např. narkomany) a jestli jsem ho správně pochopil, jeho hlavní poselství bylo, abychom mezi tyto lidi vyšli, neštíteli se jich a přinášeli jim evangelium. Dodávám: otázkou je, kdo si to může dovolit. Na něho navázal Kája Řežábek a jeden mladý bratr z KS Plzně (bývalý narkoman) a seznámili nás se svou akcí, kterou podnikli v Plzni. Obdivuji jejich odvalu. Šlo o toto: Velká část dnešní mládeže prý často pořádá tzv. **house party**. Sejde se v nějakém domě (asi barabizna), pouští hlasitou techno hudbu (hudba, v níž se dokola opakuje rychlý strojový rytmus, zní rozplzlá harmonie a někdo do toho něco šeptá či mluví), dopují se různými povzbuzujícími látkami a tancují, téměř bez ustání, až několik dní. Někteří z nich nosí různé masky (např. skafandr) a vžívají se do nějaké role. Akce KS Plzeň spočívala v tom, že připravili křesťanskou house party s cílem oslovit zmíněnou skupinu lidí. Na pozvánkách uvedli, co jsou zač (což velmi oceňuji). Samozřejmě drogy se tam nepodávaly, hráli asi (?) křesťanské techno a hlavně k tomu dokola promítali videofilm, který sestavil výše zmíněný mladší bratr. Tento film spolu s hudbou jsme měli možnost shlédnout. Na mne to dost zapůsobilo. Byla to koláž záběrů narkomanů, zázraků přírody, fašistických vojsk, zázraku stvoření a evoluce, bláznění nějakých sekt, záběrů z filmů o posmrtném životě a pekle, horrorů, ale též úseků z filmu Ježíš - ukřižování, setkání zemřelých s Kristem a z Tom a Jerry. Na závěr uvedené house party se tázali jejich návštěvníků, jak to na ně zapůsobilo. Nedošlo tam asi k nějakým hromadným obracením lidí, ale už to, že se odvážili něco takového podniknout a že v praxi zrealizovali zájem o lidi na okraji, je pozoruhodné.

Poté jsme šli spinkat. V neděli ráno byla modlitební chvíle, poté chvály, k nimž hrál tzv. Pastoral band s Kájou Řežábkem, a dále vyučování Luboše Ondráčka na téma "V Něm". Hlavní myšlenkou bylo, že prvotní je zůstat v Kristu (udržovat úzké společenství s Ním) a díky tomu je možné rozejít se s hříchem a nehřešit. Připomněl též, že hřešit je něco jiného než zhřešit.

Na závěr jsme zatleskali organizátorům konference a odjížděli domů. Děkuji Bohu, že nás po celou dobu provázel. Anna má jistě řadu dalších postřehů. Kdyby chtěl někdo vědět podrobnosti, necht' se obrátí na nás.

- Michal Mazný

Chtěla bych touto cestou pděkovat za tento článek a zároveň se i omluvit, že se nám ho nepodařilo zařadit do Brány dříve.

- A. V.

Poznámka:

house party

- pořádá se v jakémkoli klubu, garáži apod. (např. Radost FX)

- poslouchá se zde nikoli techno, ale house.

- není nutné přijít ve skafandru (normální pohodlné oblečení v kterém se dá dobře pohybovat)

- z drog se zde užívá např. extáze (obvykle ne drogy vnitřní)

RŮZNÉ

Vtip

1.

Co je to?

Stojí blondýnka a ucho má přitisknuté na zeď domu.

???

- poslouchá house

2.

Víš co to je?

Stojí 5 blondýnek a mají přitisklé ucho na zeď.

???

- jsou na hausparty

Různé nesborové akce

2.-5. 4. Studentská křesťanská konference - "Image křesťana"

16.-17. 4. Mana (YMCA)

23.-25. 4. Tábornická škola

Bližší informace na nástěnce

KDE POMOCI?

Sbírka na Ukrajinu

Unie katolických žen pořádá tradiční jarní sbírku oblečení a obuvi pro organizaci Živá rodina v Bučači na západní Ukrajině:

Kdy?

v pátek 9. dubna od 14 do 18 hod.

v sobotu 10. dubna od 9 do 16 hod.

Kde?

v kapli sv. Jana na nádvoří kostela Panny Marie Sněžné, Jungmannovo nám. Praha 1.

Věci (jen čisté a pěkné!) noste nejlépe v krabicích od banánů, příspěvek na dopravu je 10 Kč za každou krabici.

Jsou vítáni i ti, kdo by mohli pomoci s tříděním, balením a odvozem.

AKCE

Přehled akcí pro rodiny s dětmi i ostatní zájemce

Duben

Den Země - Prokopské údolí, oběd u Holých

***so 10. Dubna Brigáda ve vodácké loděnici na zahradě u Bedrníků spojená s rožněním selete**

Květen

so 1. května Černíky - chata Slabých, táborák, procházka, hra na volejbalovém hřišti v lese, atd.

*

Červen

so 5. června Turistický výlet do okolí Říčan. Občerstvení v chatě u Zvánovcových

so 19. června Celodenní cyklistický výlet občerstvením v chatě u Slabých

*

*(volné řádky) - čekají na Vaši akci - můžete ji zapsat na nástěnku v kostele!

NA POSLEDNÍ STRÁNCE

Píseň ze světového dne modliteb

Zpívej Pánu každý den

Zpívej Pánu každý den novou píseň,
zpívej Pánu píseň chval.

Vždyť on tě stvořil a stále blízko je ti,
proto mu zpívej každý den,
zpívej každý den.

(c) Musik: Cesáreo Gabaráin

Redakce Brány se těší na Vaše příspěvky!

Prosíme abyste je dodali na popsané disketě i na papíře (příp. stačí rukopis).

Vřele Vám doporučujeme, abyste články opatřili vlastními nadpisy jinak Vás čeká velké překvapení v podobě produktů fantazie členů redakce.

(viz článek Marty Drápalové v tomto čísle)

[\[předchozí číslo\]](#) [\[další číslo\]](#) [\[jiné číslo\]](#)